

Genade tonen aan anderen

Justin Johnson

Als dienaren van *“het evangelie der genade Gods”* (Hand. 20:24) is het absoluut noodzakelijk dat we genadig zijn jegens anderen. Wat betekent het om genadig te zijn?

Velen hebben het idee dat genadig zijn gelijk staat aan aardig of beleefd zijn tegenover anderen, maar dat is geen genade dat is een sociale verplichting.

Anderen denken dat genade slechts het onthouden van oordeel (*“oordeel niet”*), veroordeling of straf is, maar dat is gewoon barmhartigheid tonen.

Iemand niet geven wat ze verdienen is genade. Barmhartigheid is goed, maar het is geen genade. Genade geeft zegen aan mensen die het niet hebben verdiend.

Terwijl barmhartigheid de zondaar zal vergeven, geeft genade de zondaar een zegen. Waarom zou de zondaar een zegen krijgen? Het zou zeker niet voor zijn zonde zijn. Het zou zeker niet iets zijn waar hij recht op had of verdiende. Het zou uit genade zijn.

Iemand beoordelen die Gods genade onwaardig is, is het verderven van genade. Vereisen dat iemand onze genade jegens hen verdient, vernietigt genade. Deze persoon is ofwel onwetend of incompetent om Gods genade te bedienen.

Genade verplicht anderen niet; genade geeft zonder vereiste.

Genade verwacht geen wederkerigheid; genade geeft zonder betaling te verwachten.

Genade is nooit een antwoord; genade neemt initiatief.

Genade kan niet worden afgedwongen; het kan alleen in je hart bedoeld zijn.

Hier is een Paulinisch voorbeeld van het tonen van genade:

“2 Kor. 12:15: En ik zal zeer gaarne de kosten doen, en voor uw zielen ten koste gegeven worden; hoewel ik, u overvloediger beminnende, weiniger bemind worde.

King James vertaling: *“I will very gladly spend and be spent for you; though the more abundantly I love you, the less I be loved.”* – 2 Corinthians 12:15

Dit is precies wat God deed toen hij ons genade gaf door Jezus Christus. God was niet verplicht om iets voor ons te doen aan onze zondige toestand. We hebben het zeker niet verdiend. Onze redding wordt niet verdiend door enig goed werk of goede gedachte die we hebben.

“Rom. 5:8: Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.

Als genade een zondaar ziet, denkt ze: *“Die persoon heeft hulp nodig. Hoe kan ik, door Christus, helpen”*. Het denkt niet: *“Die persoon heeft een oordeel nodig”*, of *“Die persoon moet gestraft worden”*. Als uw eerste gedachte naar het laatste gaat, vooral naar een broeder of zuster in Christus, dan toont u geen genade.

Genadig zijn voor anderen vereist dat we onze gedachten over zondaars veranderen om hen *“door genade”* te verlossen zoals wij werden gered ter wille van Christus.

Het is mogelijk om genade van God te ontvangen, gered te worden door genade en de minst genadige persoon op aarde te zijn. Uit schaamte zijn veel ontvangers van genade onbarmhartig jegens anderen. Wat een verschrikkelijk ding!

Als je het hebt ontvangen, waarom zou je het dan niet geven?

We mogen de genade van God niet tevergeefs ontvangen (2 Kor 6:1). Als we genade van God hebben ontvangen, moeten we die om Christus' wil prediken en jegens anderen in praktijk brengen.